

Opfattelse, der her kommer til Orde, paa-
virkes af, at dette er et Spørgsmaal, som i
høj Grad er knyttet til den kommende
politiske Udvikling. Man kan ikke være
blind for, at ligesom man fra visse Sider
sætter sin Lid til, hvad der nu kan opnaas
ved at tale det store Flertals, Lejernes, Sag,
saaledes kan man ogsaa fra anden Side
maaske have sin Opmærksomhed henvendt
paa det store Antal af Ejere, som man har
indenfor sine Rækker. Kun to af de Talere,
der her har haft Ordet, har efter min Mening
behandlet Sagen ud fra det neutrale Syn-
punkt, som det forekommer mig man har
en Pligt til at anlægge overfor disse Spørgs-
maal her paa Rigsdagen, og disse to Talere
er de ærede Medlemmer Hr. Hagbart Berg
og Hr. Kayser, for hvis Udtalelser jeg
derfor takker.

Jeg beklager, at jeg ikke, hvad det
konservative Folkepartis Ordførers, det ærede
Medlem Hr. Johannes Lous, Udtalelser
angaar, kan føje en Tak til den Tak, jeg
har ydet de to nævnte Ordførere. Det
ærede Medlem Hr. Johannes Lous Betragt-
ninger rummede efter min Mening saa
iøjnefaldende indre Modsætninger, saa fuld-
kommen hinanden modstaaende Opfattel-
ser, som fulgte paa hinanden i samme
Toneart, uden at det blev muligt at afgøre,
hvornaar det var den ene Tunge eller den
anden, der talte, saa jeg ret hurtigt maatte
opgive at blive klar over, hvilken Stilling
der var udtrykt gennem det ærede Mem-
lems Udtalelser. Nu har det ærede Medlem
Hr. Hauge nylig givet en Fortolkning af
dette Fænomen ud fra en Antagelse, som
hviler paa en moderne Hypotese. Jeg tør
ikke udtale mig om dette Spørgsmaal,
men ogsaa jeg sad, da jeg hørte paa denne
Tale, og tænkte: Skulde dette dog ikke
være det nyeste og maaske uomstødeligste
Bevis for den Personlighedsspaltningens Til-
stedeværelse, som i øvrigt saa mange nærer
Tvivl om er andet end Bedrag?

Som sagt, Grundejere og Lejere talte
ud af det ærede Medlems Mund, og i Koret
blandede sig pludselig en Tjenestemand-
tunge, som maatte forekomme ret ufor-
staaelig, hvis jeg ikke erindrede, at der ogsaa
til denne Side af Sagen knytter sig Interesser
for den ærede Taler, naar jeg nemlig tænker
paa den Egn, han repræsenterer. Som sagt,
det gør mig ondt at maatte sige det, men
jeg fandt ikke i det ærede Medlems Tale
nogen som helst Basis for Bedømmelsen af,
hvor det Parti, paa hvis Vegne det ærede
Medlem i denne Sag talte, staar, og det
skulde jo dog gerne være det, som oplyses

gennem Ordførers Tagen-Stilling til et
Spørgsmaal som det foreliggende.

Jeg ser saaledes paa det, som jeg har
nævnt, at denne Sag maa behandles ud fra
en samfundsmæssig Betragtning. Man bør
ikke stille sig hverken ubetinget paa et
Grundejerstandpunkt eller ubetinget paa et
Lejerstandpunkt; og vi maa dog sikkert
alle være enige om, at det, man skal naa frem
til, er de frie Forhold, thi under disse regu-
lerer Bolig- og Lejespørgsmaal sig ved egen
Kraft, og man naar først da til den rimelige
Fordeling indenfor Befolkningen af Lejligh-
heder, til den rimelige Boligforsyning under
Hensyn saavel til Indkomster som til
Familiemedlemmernes Antal. Vi maa dog
vel sagtens ogsaa kunne være enige om, at
Huslejelovgivningen er en Undtagelseslov-
givning, en Lovgivning, som er skabt af de
Abnormiteter, Krigstilstanden i Verden frem-
bragte, en Lovgivning, som sikkert mange af
os erkendte nødvendig, da den blev til, og
som jeg haaber — og naar jeg siger haaber,
er det et Haab, som jeg knytter til Behand-
lingen af det foreliggende Lovforslag —,
at det store Flertal heller ikke nu vil finde
helt uundværlig, men paa den anden Side
ogsaa en Lovgivning, der har ført til uheldige
Forhold, har haft uheldige Følger, ikke
mindst naar Talen er om Tilvejebringelse
af Boliger, og derfor ogsaa en Lovgivning,
som maa afvikles, men afvikles paa en
Maade, som af Hensyn til Konsekvenserne
tager Hensyn til de faktiske Forhold og
sker paa en skridtvis, paa en moderat Maade.

Og hvad man nu end kan mene fra
Ejeres og fra Lejeres Side om dette Forslag,
hvad man nu end beslutter i Resolutioner,
der jo vokser op som Paddehatte ud over
Landet i denne Tid, og hvad Ordførere, der
staar paa det rene Lejerstandpunkt eller
paa det rene Ejerstandpunkt, her i
dette høje Ting end maatte udtale, saa ser
jeg nu alligevel i denne Stemning en Til-
kendegivelse af, at det er det nogenlunde
neutrale Hensyn, som Lovforslaget giver
Udtryk for, det samfundsmæssige Hensyn,
dette: en jævn Overgang i det Tempo,
som Forholdene gør det muligt, til normale
Tilstande paa dette Omraade. Det er jo
klart, at dette Forslag maa behandles i et
Udvalg, og jeg vil da gerne sige, at under
Forhandlingerne dér vil jeg være rede til
at drøfte ethvert Forslag, som maatte
blive fremsat, og som ikke forflygtiger
den Karakter af et Skridt og et betydnings-
fuldt Skridt hen imod frie Forhold, som
Lovforslaget efter min Opfattelse har.

Det ærede Medlem Hr. Simonsen, der